

Touhy

Harlej

Růže schovaná v klíně
vrhá paprsky štěstí
ukrytá v dlani krásu svou po čase ztrácí.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Píseň naplní síně
tóny cestu si klestí
nevinný hity se časem jak ohranný vrací.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Tolik společných dní a nocí probdělých
kdo by řekl, že nás dva něco rozdělí
hvězdy nad námi ví, že jednou byli jsme pár.

Už se zdálo, že láska je na dohled
tu noc viděl jsem tvář tvoji naposled
osud tomu tak chtěl, to nebyl můj plán.

Vůně omamných nocí
když ženy zábrany ztrácí
s příchodem rána často obvykle mizí.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Tolik společných dní a nocí probdělých
kdo by řekl, že nás dva něco rozdělí
hvězdy nad námi ví, že jednou byli jsme pár.

Už se zdálo, že láska je na dohled
tu noc viděl jsem tvář tvoji naposled
osud tomu tak chtěl, to nebyl můj plán.

Sliby šeptané za tmy
sny po direktem vrací
tváře, co byli blízko jsou náhle pak cizí.

Touhy létají časem
stejně, jak na nebi ptáci,
že dlouho vydrží, nikdo se nemusí bát.

Hrady stavěné z písku
k zemi často se kácí
zbývá věřit, že jeden z nich zůstane stát.